

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8Co/74/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4619200076
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Kálmánová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2024:4619200076.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD. a členov senátu JUDr. Vladimíra Novotného a JUDr. Lenky Konštiakovej, v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D., t. č. ÚVTOS Leopoldov, zast. Advokátska kancelária LYSO & PARTNERS, spol. s r. o., Nám. Sv. Michala 30, Hlohovec, IČO: 36 862 347, proti žalovanej: E. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom D., F. G. XXXX/XX, právne zastúpená: JUDr. Jozef Dudzík & H. I. J., advokátske združenie so sídlom Topoľčany, Škultétyho 1597/7, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, o odvolaní žalobcu a žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Nitra (do 01.06.2023 Topoľčany) č. k. TO-6C/2/2019-451 zo dňa 12. júla 2023, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie m e n í tak, že bezpodielové spoluvlastníctvo manželov v y p o r i a d a v a :

A: Aktíva:

1) hodnota bytu č. XX, vo vchode K. na X. posch. na L. F. G., súp. č. XXXX/XX, nachádzajúceho sa v Okrese D., obec D., k. ú. D., evidovaný Okresným úradom Topoľčany, katastrálny odbor na liste vlastníctva č. XXXX a podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a na príslušenstve: XXX/XXXXX92.966,47 eura

2) hodnota garáže nachádzajúcej sa v kat. úz. D., evidovanej v katastri nehnuteľností vedenom Okresným úradom Topoľčany, katastrálny odbor na LV č. XXXX ako garáž. box XX, X. poschodie, priestor č. X - polyf. obj. súp. č. XXXX na parcele registra „C“ evidovanej na katastrálnej mape ako parc. č. XXXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere XXXX m² v podiele X/X a podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a spoluvlastnícky podiel k pozemku v podiele X/XXX19.256,78 eura

B: Hnuteľné veci:

1) obývací stena Parisbez hodnoty
2) rustikálna zostavabez hodnoty
3) stoličky vyrezávané čalunené s poťahom 6ksbez hodnoty
4) detská izba - skriňová zostavabez hodnoty
5) luster obývačkabez hodnoty
6) práčka zn. Whirlpoolbez hodnoty
7) plynový sporák s elektrickou rúroubez hodnoty
8) rohová lavica v kuchynibez hodnoty
9) sedačkabez hodnoty
10) vysávač zn. Philipsbez hodnoty
11) televízor zn. UNCbez hodnoty
12) vešiaková skriňa v chodbebez hodnoty
13) stropné štvorbodové svietidlábez hodnoty

14) komoda obývačka	bez hodnoty
15) stoličky ratanové 2 ks	bez hodnoty
16) kávovar zn. Delongi	bez hodnoty
17) televízor zn. Philips	bez hodnoty
18) botníková skriňa na chodbe so zrkadlom	bez hodnoty
19) stôl v hale	bez hodnoty
20) stoličky 4 ks	bez hodnoty
21) televízor zn. Panasonic.....	bez hodnoty
22) chladnička zn. Electrolux.....	bez hodnoty
23) vysávač zn. Sencor	bez hodnoty
24) spáľňa MIMÓZA	bez hodnoty
25) tlačiareň	bez hodnoty
26) osobné motorové vozidlo zn. Mercedes trieda C r. výr. 1998.....	bez hodnoty
27) nákladné vozidlo zn. Renault Master	bez hodnoty
28) nákladné vozidlo zn. IVECO ML 75E 16 EuroCargo	bez hodnoty
Spolu	112.223,25 eura

tak, že hodnotu garáže uvedenej pod bodom A 2) rozsudku, vo výške 19.256,78 eura a hnuiteľné veci pod bodmi 25) až 28) bez hodnoty p r i k a z u j e do výlučného vlastníctva žalobcu a hodnotu bytu pod bodom A 1) tohto rozsudku vo výške 92.966,47 eura a hnuiteľné veci pod bodmi 1) až 24) bez hodnoty p r i k a z u j e do výlučného vlastníctva žalovanej.

Žalovaná je povinná vyplatiť žalobcovi na finančné vyrovnanie jeho podielu sumu 35.110,96 eura, z toho sumu 5.000 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku a zvyšnú časť do 3 mesiacov od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobcovi sa odníma oslobodenie od platenia súdneho poplatku, priznaného uznesením Okresného súdu Topoľčany zo dňa 04.02.2019 č. k. 6C/2/2019-32.

Žalovanej sa odníma oslobodenie od platenia súdneho poplatku, priznaného uznesením Okresného súdu Topoľčany zo dňa 02.10.2019 č. k. 6C/2/2019-76.

Znalcovi M. N. I., H. XXXX/XX, N., súd priznáva nárok na náhradu znalečného voči žalobcovi a žalovanej u každého v rozsahu 50 %.

Znalcovi M. N. I., H. XXXX/XX, N., je žalobca povinný zaplatiť náhradu znalečného vo výške 98,40 eura a žalovaná vo výške 398,40 eura, obaja do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Znalcovi M. O. P., N. N. X, Q., sa priznáva nárok na náhradu znalečného voči žalobcovi a žalovanej u každého v rozsahu 50 %.

Znalcovi M. O. P., N. N. X, Q., je žalobca povinný zaplatiť náhradu znalečného vo výške 64,19 eura a žalovaná vo výške 64,19 eura, obaja do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. V záhlaví označeným rozsudkom súd prvej inštancie určil, že do bezpodielového spoluvlastníctva manželov patrí :

I. A: Aktíva:

1) hodnota bytu č. XX, vo vchode K. Q. X. posch. na L. F. G., súp. č. XXXX/XX, nachádzajúceho sa v Okrese D., obec D., I. ú. D., evidovaný Okresným úradom Topoľčany, katastrálny odbor na liste vlastníctva č. XXXX a podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a na príslušenstve: XXX/XXXXX92.966,47 eura

2) hodnota garáže nachádzajúcej sa v kat. úz. D., evidovanej v katastri nehnuteľností vedenom Okresným úradom Topoľčany, katastrálny odbor na LV č. XXXX ako garáž. box XX, X. poschodie, priestor č. X - polyf. obj. súp. č. XXXX na parcele registra „C“ evidovanej na katastrálnej mape ako parc. č. XXXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere XXXX m² v podiele X/X a podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a spoluvlastnícky podiel k pozemku v podiele X/XXX 19.256,78 eura

Hnuteľné veci:

- 1) obývací stena Parisbez hodnoty
 - 2) rustikálna zostavabez hodnoty
 - 3) stoličky vyrezávané čalunené s poťahom 6ksbez hodnoty
 - 4) detská izba - skriňová zostavabez hodnoty
 - 5) luster obývačkabez hodnoty
 - 6) práčka zn. Whirlpoolbez hodnoty
 - 7) plynový sporák s elektrickou rúroubez hodnoty
 - 8) rohová lavica v kuchynibez hodnoty
 - 9) sedačkabez hodnoty
 - 10) vysávač zn. Philipsbez hodnoty
 - 11) televízor zn. UNCbez hodnoty
 - 12) vešiaková skriňa v chodbebez hodnoty
 - 13) stropné štvorbodové svietidlábez hodnoty
 - 14) komoda obývačkabez hodnoty
 - 15) stoličky ratanové 2 ksbez hodnoty
 - 16) kávovar zn. Delongibez hodnoty
 - 17) televízor zn. Philipsbez hodnoty
 - 18) botníková skriňa na chodbe so zrkadlombez hodnoty
 - 19) stôl v halebez hodnoty
 - 20) stoličky 4 ksbez hodnoty
 - 21) televízor zn. Panasonic.....bez hodnoty
 - 22) chladnička zn. Electrolux.....bez hodnoty
 - 23) vysávač zn. Sencorbez hodnoty
 - 24) spáľňa MIMÓZAbez hodnoty
 - 25) tlačiareňbez hodnoty
 - 26) osobné motorové vozidlo zn. Mercedes trieda C r. výr. 1998.....bez hodnoty
 - 27) nákladné vozidlo zn. Renault Masterbez hodnoty
 - 28) nákladné vozidlo zn. IVECO ML 75E 16 EuroCargobez hodnoty
- Spolu112.223,25 eura

a vyporiadal tak, že hodnotu garáže, uvedenej pod bodom A 2) rozsudku vo výške 19.256,78 eura a hnuteľné veci pod bodmi 25) až 28) bez hodnoty prikázal do výlučného vlastníctva žalobcu. Hodnotu bytu pod bodom A 1) tohto rozsudku, vo výške 92.966,47 eura a hnuteľné veci pod bodmi 1) až 24) bez hodnoty prikázal do výlučného vlastníctva žalovanej. Žalovanej uložil povinnosť vyplatiť žalobcovi na finančné vyrovnanie jeho podielu sumu vo výške 35.753,16 eura, a to do 6 mesiacov od právoplatnosti tohto rozsudku (výrok II.). Žalobcovi odňal oslobodenie od platenia súdneho poplatku, priznaného uznesením Okresného súdu Topoľčany zo dňa 04.02.2019 č.k. 6C/2/2019-32 (výrok III.) a žalovanej oslobodenie od platenia súdneho poplatku, priznaného uznesením Okresného súdu Topoľčany zo dňa 02.10.2019 č.k. 6C/2/2019-76 (výrok IV.). Znalcovi M. N. I., H. XXXX/XX, N. priznal nárok na náhradu znalečného voči žalobcovi a žalovanej u každého v rozsahu 50 %, a to v ostatnej časti (výrok V.). Žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť znalcovi M. N. I., náhradu znalečného vo výške 98,40 eura (výrok VI.). a žalovanej vo výške 398,40 eura, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku (výrok VII.). Znalcovi M. O. P., priznal nárok na náhradu znalečného voči žalobcovi a žalovanej u každého v rozsahu 50 % (výrok VIII.). Žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť znalcovi M. O. P. náhradu znalečného vo výške 64,19 eura (výrok IX.) a žalovanej vo výške 64,19 eura, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku (výrok X.). Žiadnej zo strán nepriznal právo na náhradu trov konania podľa § 255 ods. 1, 2 CSP (výrok XI.).

1.1. Rozhodnutie vo veci samej právne odôvodnil ust. § 143, § 144, § 148 ods.1, § 149 ods. 1, § 15 Občianskeho zákonníka.

1.2. Uvedol, že žalobca žalobou podanou dňa 11.01.2019 sa domáhal vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov (BSM) po zániku manželstva so žalovanou rozvodom. Ich manželstvo trvalo od 08.10.1983 do 04.04.2017, kedy nadobudol právoplatnosť rozsudok o rozvode. Navrhol jemu prikázať nehnuteľnosť v kat. úz. D., evidovanú na LV č. XXXX ako garáž, tlačiareň, osobné motorové vozidlo zn. Mercedes, nákladné vozidlo zn. Renault NIDLUN, nákladné vozidlo zn. IVECO EuroCargo. Do výlučného vlastníctva žalovanej navrhol prikázať hnuťelné veci bližšie v žalobe špecifikované. Pasíva žiadal vyporiadať tak, že žalovaná preberie na seba povinnosť uhradiť zostatok úveru v Slovenskej sporiteľni, a.s. Bratislava, číslo XXXXXXXXXXXX.

1.3. Žalovaná vo vyjadrení k žalobe uviedla, že nemá finančné prostriedky na vyplatenie žalobcu a súd by mal pri vyporiadaní vziať do úvahy, že žalobca v predmetnom byte nemá trvalé bydlisko a tiež to, kto zaviniť súčasný stav v manželstve. K hodnote hnuťelných vecí uviedla, že so žalobcom sa vedia na zostatkových cenách dohodnúť a aj uviedla zostatkové hodnoty. K zostatku úveru sa nevedela vyjadriť, nebola pri uzatváraní pôžičky prítomná, preto si ju má vyporiadať žalobca. Hodna členského podielu pôvodne bytového družstva v Topoľčanoch je podľa názoru žalovanej okolo 50.000 eur. Podľa znaleckého posudku znalca M. N. I. je hodnota predmetného bytu 76.819,95 eura a hodnota garáže 9.655,83 eura. Navrhla garáž a motorové vozidlá ponechať žalobcovi a jej odrátať z hodnoty bytu. Úver uvedený v žalobe je už vyplatený. Zostatok vyplatila ona. Išlo o úver, ktorým sa splácalo motorové vozidlo, ako spoludlžník bol vedený syn strán sporu. Právny zástupca žalovanej navrhol, avšak pre jeho podnikateľskú neschopnosť skončili v nulovej hodnote. Bude potrebné odpočítať hodnotu garáže, ktorá v rámci exekúcie patrí inej osobe.

1.4. Žalobca nevedel uviesť, prečo mu bola odobratá garáž. Namietol výšku ocenenia bytu, mal za to, že jeho cena je vyššia, pretože byt je komplet prerobený v roku 2012-2013. Motorové vozidlá sú odstavené vonku 6 rokov, bez hodnoty. Bude mať náklady s ich likvidáciou. Dodávkové vozidlo zn. Renault bolo nepojazdné, predal ho v roku 2012 - 2013 za 3.000 eur. Peniaze si zobrala žalovaná. Predalo sa aj vozidlo Iveco za 7.000 eur. Osobné motorové vozidlo Mercedes je nepojazdné, odstavené v garáži. Renault sa nachádza v priestoroch bývalého R. Q. S. L., stojí tam 6 rokov. Nákladné vozidlo Iveco sa nachádza v servise T. s označením I. & H., S.. Nevie, v akom stave sú vozidlá, má pokazenú riadiacu jednotku. Byt je jeho, dostal, splatil a celý ho zariadil on. Platil nájom, stravu, žalovaná neplatila nič. Nesúhlasil s vyplatením podielu na vyrovnanie v sume 25.000 eur a ani so sumou vyčíslenou znalcom. Pre prípad, že žalovaná nemá finančné prostriedky na jeho vyplatenie navrhol ocenenie bytu realitnou kanceláriou, predaj bytu a rozdelenie jeho hodnoty na polovicu. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní dňa 01.03.2023 súhlasil, aby garáž a jej exekúcia išli na ťarchu žalobcu, byt aby bol prikázaný do vlastníctva žalovanej, ktorá by vyplatila žalobcovi sumu 35.000 eur.

1.5. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že do BSM patria nehnuteľnosti uvedené pod A 1), 2) výrokovej časti rozsudku a hnuťelné veci pod bodmi B 1) až 28), podľa vyjadrenia strán bez hodnoty. Všeobecná hodnota bytu a garáže boli vyčíslené znalcom v sume 92.966,47 eura a v sume 19.256,78 eura, spolu 112.223,25 eura. Ak pasívum bol úver v S. S. podľa odpovede bánk ku dňu 04.04.2017, t.j. k zániku BSM strán sporu bol zostatok úveru vo výške 1.660,80 eura; po dátume boli splátky uhrádzané žalovanou. Túto sumu bolo potrebné zohľadniť v rámci vyporiadania BSM, keďže ako vyplynulo z vyjadrenia žalovanej, úver bol ňou uhradený, preto ho súd neuviedol vo výroku rozsudku a vzhľadom na úhradu zo strany žalovanej zohľadnil zostatok k zániku manželstva vo výške 1.660,80 eura, v rámci vyporiadania BSM. Žalovaná žiadala zohľadniť aj sumu 518,55 eura, t.j. sumy vyplatené M. I. za garáž a sumu 24 eur ako úhradu za platobnú kartu Tesco, patriacu žalobcovi; právny zástupca žalobcu na pojednávaní dňa 20.04.2022 súhlasil so zohľadnením polovice týchto nákladov pri vyrovnaní medzi stranami, preto súd zohľadnil sumu, ktorú uhradila žalovaná spolu vo výške 542,55 eura (518,55+24).

1.6. Žalovaná žiadala v rámci vyporiadania BSM priznať vyšší podiel oproti podielu žalobcu dôvodiac tým, že žalobca väčšinu peňazí prepil a zarobené peniaze použil na svoje podnikanie v autodoprave. Potvrdila, že občas robil bežné nákupy. Súd konštatoval, že žalovaná nepreukázala svoje tvrdenia pre priznanie väčšieho podielu, preto vychádzal pri vyporiadaní BSM z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké.

1.7. Súd ustálil, že do masy BSM patrí hodnota bytu vo výške 92.966,47 eura a garáže vo výške 19.256,78 eura, hnuťelné veci podľa zhodného vyjadrenia strán bez hodnoty. Všeobecná hodnota

nehnutelností bola určená znalcom, preto súd z nej vychádzal pri vypořiadaní. Počas trvania manželstva sa žalobca a žalovaná stali členmi bytového družstva k predmetnému bytu. Vo veci sp. zn. 6C/30/2017 bolo rozsudkom zrušené právo spoločného nájmu bytu strán sporu k predmetnému bytu a určené, že výlučnou nájomníčkou a členkou bytového družstva sa stáva žalovaná. Žalovaná následne uzatvorila so SBD Topoľčany zmluvu o prevode vlastníctva družstevného bytu, ktorá bola po podaní žaloby prevedená na tretiu osobu v exekúcii vedenej voči žalobcovi, pričom nebolo preukázané, že išlo o spoločný dlh.

1.8. Súd uzavrel, že hodnota masy BSM predstavuje spolu sumu 112.223,25 eura (92.966,47+19.256,78 eura) a keďže podiely oboch strán sporu sú rovnaké, na každého z nich pripadá podiel zaokrúhlene vo výške 56.111,63 eura (112.223,25:2). V rámci vypořiadania BSM bolo potrebné zohľadniť výšku úveru a jeho zostatok k zániku BSM, t.j. ku dňu 04.04.2017 v sume 1.660,80 eura, z ktorej polovica predstavuje sumu 830,40 eura. Keďže bol úver uhradený žalovanou, súd zvýšil výšku jej podielu o 830,40 eura na sumu 59.942,03 eura a o uvedenú sumu 830,40 eura súd znížil výšku podielu žalobcu 56.111,63 eura na 55.281,23 eura. Vzhľadom na súhlasné vyjadrenie právneho zástupcu žalovanej zohľadniť v prospech žalovanej sumu 542,55 eura súd o polovicu tejto sumy, o 271,28 eura zvýšil podiel žalovanej z 56.942,03 eura na 57.213,31 eura. Žalobcovi bol podiel 55.281,23 eura znížený o 271,28 eura na 55.009,95 eura. Žalovanej bola prikázaná hodnota bytu vo výške 92.966,47 eura, výška jej podielu z BSM predstavuje sumu 57.213,31 eura, čím by sa jej dostalo viac o 35.753,16 eura, ktorú sumu ju preto zaviazal zaplatiť žalobcovi na finančné vyrovnanie jeho podielu. Žalobcovi pripadla hodnota garáže vo výške 19.256,78 eura. Keďže jeho podiel z BSM predstavuje sumu 55.009,95 eura, na úplné finančné vyrovnanie podielu súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 35.753,16 eura, a to do 6 mesiacov od právoplatnosti tohto rozsudku.

1.9. Uznesením Okresného súdu Topoľčany zo dňa 04.02.2019 č.k. 6C/2/2019-32 bolo priznané žalobcovi oslobodenie od platenia súdneho poplatku za podanie žaloby. Uznesením Okresného súdu Topoľčany zo dňa 02.10.2019 č.k. 6C/2/2019-76 bolo priznané žalovanej oslobodenie od platenia súdneho poplatku ako preddavok na trovy znaleckého dokazovania. Vzhľadom na vypořiadanie BSM bola žalobcovi prikázaná hodnota predmetnej garáže a vyplatenie finančnej sumy na vyrovnanie jeho podielu. Žalovanej pripadla v rámci vypořiadania BSM hodnota predmetného bytu, na základe čoho súd dospel k záveru, že je možné rozhodnúť o odňatí priznaného oslobodenia od súdneho poplatku stranám sporu pre zmenu okolností v dôsledku rozhodnutia o vypořiadaní BSM; vzhľadom na výšku jednotlivých súm, na ktoré boli strany sporu zaviazané titulom priznanej náhrady znaleckého, je v ich schopnostiach, aby tieto sumy mohli riadne a včas uhradiť. Uznesením tunajšieho súdu zo dňa 08.01.2020 č.k. 6C/2/2019-133 súd priznal znalcovi M. N. I. odmenu 491,36 eura, z ktorej suma 150 eur bola poukázaná zo zálohy zloženej žalobcom pod položkou D14-26/2019 s tým, že a o náhrade priznanej znaleckej odmeny v sume 341,36 eura bude rozhodnuté v konečnom rozhodnutí vo veci samej. Uznesením tunajšieho súdu zo dňa 10.03.2021 č.k. 6C/2/2019-245 súd priznal znalcovi M. O. P. odmenu 128,38 eura s tým, že o náhrade priznanej znaleckej odmeny v sume 128,38 eura bude rozhodnuté v konečnom rozhodnutí vo veci samej. Uznesením zo dňa 10.02.2022 č.k. 6C/2/2019-332 súd priznal znalcovi M. N. I. odmenu 305,44 eura, suma 150 eur bola poukázaná znalcovi zo zálohy zloženej žalobcom vedenej pod položkou D14-28/2021 s tým, že o náhrade priznanej znaleckej odmeny v sume 155,44 eura bude rozhodnuté v konečnom rozhodnutí vo veci samej. Vzhľadom na vyššie uvedené súd priznal znalcovi M. N. I. odmenu v celkovej výške 796,80 eura, z toho každá zo strán by mala uhradiť 398,40 eura, zohľadnením zložených preddavkov žalobcom v sume 300 eur, zostáva žalobcovi uhradiť sumu 98,40 eura a žalovanej sumu 398,40 eura. Znalcovi M. O. P. bola priznaná odmena vo výške 128,38 eura na žalobcu a žalovanú pripadá na každého po 64,19 eura. Preto súd priznal znalcom nárok na odmenu a súčasne aj vyčíslil konkrétnu sumu, ktorú majú strany sporu znalcom uhradiť tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti, v odsekoch VI., VII., IX. a X. tohto rozsudku.

2. Proti rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie obe procesné strany.

2.1. Žalobca v odvolaní doručenom súdu 26.07.2023 uviedol, že sa odvoláva proti rozsudku a nesúhlasí s výškou bytu, cena je podhodnotená. Žalovaná si vybrala veci, ktoré sa jej hodia a ostatný „odpad“ dala jemu, dve nákladné vozidlá, jedno osobné a garáž, sú znehodnotené, preto ich nepožaduje. K ostatnému sa vyjadri prostredníctvom advokáta.

2.2. Na výzvu súdu prvej inštancie v podaní označenom ako odvolanie, doručenom dňa 10.08.2023 uviedol, že byť dostal počas výkonu práce a zaplatil ho z pôžičky. Vyslovil počudovania nad tým, že žalovaná požaduje byť, keď v minulosti chcela ísť bývať k synovi. Ďalej popisoval udalosti týkajúce sa spolužitia a vzájomných konfliktov počas trvania manželstva a rozvodu. Uviedol, že hnutelné veci kúpil on, taktiež veci deťom. Vozidlá znehodnotila žalovaná, keď ho dala zavrieť, teraz stoja vonku a ďalej sa znehodnocujú. Žiadal všetko prerokovať znova, aby sa poukázalo na nedostatky, ktoré neboli uvedené v konaní. Poukázal na svoj zlý zdravotný stav, uviedol, že je v plnom invalidnom dôchodku a nemá kde bývať po návrate z výkonu trestu odňatia slobody.

2.3. Žalovaná odvolaním napadla rozsudok vo veci samej a výrok o náhrade trov konania, navrhla rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a priznať jej náhradu trov konania v rozsahu 100%. Uviedla, že vozidlá uvádzané v bode 5.1 nemajú žiadnu hodnotu a súd nemal obísť fakt, že tieto vozidlá na začiatku konania mali hodnotu cca 9.000 eur a pre vyporiadanie už žiadnu hodnotu nemajú výlučne vďaka žalobcovi, keďže ich znehodnotil, pričom slúžili jeho podnikateľskej činnosti. K bodu 5.5 uviedla, že súd nemohol akceptovať nezmyselné námietky žalobcu, že ako on jediný sa pričínil o nadobudnutie BSM. Súhlasila s tým, že garáž by mala pripadnúť žalobcovi s doplnením, že bez jej súhlasu bola v exekúcii odpredaná tretej osobe, čo sa napravilo tým, že hodnota garáže sa v celej sume odpočítala od jej podielu. K bodu 11.1 rozsudku uviedla, že podiel, ktorý mala vyplatiť žalovanému mal byť najviac 25.000 eur, pretože by sa malo zahrnúť aj finančné plnenie, s ktorým súhlasil žalobca, keď v bode 11.2 uznal, že z vlastných finančných prostriedkov po rozvode investovala do platieb sumu 1.823,97 eura, pričom súd uznal len sumu 1.660,80 eura, čo nevysvetlil. V závere uviedla, že považuje za nespravodlivé, ak má žalobcovi, ktorý ju neustále týral, zaplatiť podiel vo výške 1, keď súd jedným zo zákonných dôvodov mohol zohľadniť pri vyporiadaní BSM rozdelením podielov inak, než v uvedenom rozsahu. Posledná námietka sa týka trov konania a odňatia oslobodenia od súdnych poplatkov, keď dodala, že požiadala od oslobodenia od súdnych poplatkov v celom konaní, o ktorom doposiaľ rozhodnuté nebolo, preto nie je zrejmé, ako o jej samostatnej žiadosti bude rozhodnuté.

3. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané stranou, resp. stranami, v ktorých neprospech bolo rozhodnuté, v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359 CSP, 362 ods.1 CSP) a zistení, že spĺňa náležitosti § 363 CSP, s prihliadnutím na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok, viazaný rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi a zopakovaní dokazovania prejednal odvolanie na odvolacom pojednávaní (§ 385 ods. 1 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej je čiastočne dôvodné.

4. Odvolací súd v súvislosti s postupom podľa § 388 CSP uvádza, že výroková časť rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým bolo vyporiadané bezpodielové spoluvlastníctvo manželov, pozostáva vždy z viacerých výrokov, ktoré predstavujú jeden celok. Pokiaľ je takýto rozsudok napadnutý odvolaním, čo aj len v niektorej časti, žiadny z jeho výrokov týkajúci sa veci samej nenadobúda samostatne právoplatnosť. Odvolací súd môže rozsudok súdu prvej inštancie len ako celok buď potvrdiť, zmeniť alebo zrušiť; pri zmene musí sám v celom rozsahu vyporiadať všetky práva a povinnosti strán z právneho vzťahu bezpodielového spoluvlastníctva a tiež nanovo konštituovať ich práva z novovzniknutých právnych vzťahov.

5. Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa ako hmotnoprávnu, tak aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania (§ 379 CSP), tak aj dôvodmi podaného odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), ktoré strana sporu (účastník) môže meniť a dopĺňať len do uplynutia odvolacej lehoty. Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu.

6. Odvolací súd v kontexte vyššie uvedeného uvádza, že v rámci odvolacieho konania preto prihladol len odvolanie žalobcu doručené súdu prvej inštancie dňa 26.07.2023, resp. doplnené 10.08.2023. Zo spisu je zrejmé, že rozsudok bol žalobcovi doručený dňa 17.07.2023, lehota na podanie odvolania začala plynúť nasledujúcim dňom a uplynula dňa 01.08.2023. Súd prvej inštancie vyzval žalobcu uznesením č. k. 6C/2/2019-491 zo dňa 28.07.2023 na odstránenie väd odvolania podľa § 373 ods. 1 veta prvá CSP (pozn. odvolacieho súdu) pod následkom odmietnutia podania uvedením, v čom odvolateľ vidí nesprávnosť rozhodnutia alebo postupu súdu a ako žiada, aby odvolací súd rozhodol. Žalobca v podaní

doručenom súdu 10.08.2023 uviedol, že byt dostal počas výkonu práce, zaplatil ho z pôžičky, popisoval okolnosti spolužitia a vzájomných konfliktov počas trvania manželstva a rozvodu, poukázal na to, že vozidlá znehodnotila žalovaná, ktorá ho dala zavrieť, keďže stoja vonku a ďalej sa znehodnocujú, na svoj zlý zdravotný stav, na to že nemá kde bývať po návrate z výkonu trestu odňatia slobody, žiadal všetko prerokovať znova a uviedol, že chce poukázať, prečo si dala žalovaná prepísať byt na seba.

6.1. Podanie doručené súdu dňa 20.10.2023, označené ako vyjadrenie žalobcu - upresnenie odvolania žalobcu vyhodnotil odvolací súd ako doručené po lehote na podanie odvolania, nakoľko dôvody odvolania môže odvolateľ doplniť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Vdo/2/2023 z 08.11.2023). Odvolací súd neprihliadol na toto podanie, pretože v ňom žalobca uvádza odvolacie dôvody, ktoré doposiaľ (v lehote na podanie odvolania) uplatnené neboli. Odvolací súd osobitne poukazuje na skutočnosť, že v odvolaní podanom dňa 26.07.2023 žalobca namietal len to, že hodnota bytu je podhodnotená, že vozidlá a podzemná garáž nadobudli spolu a žalovaná ich nežiada, pretože sú znehodnotené a v doplnení odvolania zo dňa 31.08.2023 opätovne poukazyval na svoj nepriaznivý zdravotný stav, nedostatok finančných prostriedkov a na to, že byt dostal počas výkonu práce a zaplatil ho z pôžičky, popisoval udalosti týkajúce sa spolužitia a vzájomných konfliktov počas trvania.

6.2. V podaní zo dňa 20.10.2023 (podanom prostredníctvom advokáta) poukázal na odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b), f), h) CSP. Namietal nesprávne právne skutkové zistenia súdu prvej inštancie, nesprávne vyhodnotenie dôkazov ohľadne toho, ako sa každý z manželov staral o rodinu a zaslúžil o nadobudnutie vecí, hodnotu garáže vo vlastníctve tretej osoby prikázal len žalobcovi, hoci nepredstavuje žiadnu hodnotu, čím ho znevýhodnil vo vzájomnom vyrovnaní, neprihliadol k žalobcom tvrdenému rastu cien bytov po vypracovaní druhého posudku, ktoré dosahujú cenu 120.000 – 150.000 eur, nezisťoval hodnotu hnuiteľných vecí, ktorá nebola ustálená zhodným tvrdením strán. Súd prikázal žalovanej veci vyššej hodnoty ako jemu, čo nekompenzoval adekvátne vyrovnávacím podielom v zmysle § 150 Obč. zákonníka. Mal za to, že súd prvej inštancie konal v rozpore s ustanovením § 232 ods. 3 CSP, podľa ktorého je lehota na plnenie 3 dni počnúc právoplatnosťou rozsudku. Nie je zrejmé, prečo súd určil dlhšiu lehotu na vyplatenie, keď túto nežiadala ani žalovaná, preto je rozsudok v tejto časti nepreskúmateľný. Nepreskúmateľný je aj vo výrokoch III., V., VI., VIII., IX. a XI., keď odôvodnenie neobsahuje dôvody pre ktoré súd tak rozhodol. Nie je zrejmé, prečo sa má podieľať na úhrade znalečného, ktoré náklady zavinila žalovaná .

6.3. Odvolací súd vychádzajúc citovaného rozhodnutia Veľkého senátu Najvyššieho súdu SR sa nestotožnil s názorom právneho zástupcu žalobu vysloveným na odvolacom pojednávaní, že s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/119/2018 mal odvolací súd prihliadnuť aj na odvolanie z 20.10.2023. Podľa názoru odvolacieho súdu žalobca už v odvolaní doručenom 26.07.2023 jasne namietal nízku cenu/hodnotu bytu, čím v konečnom dôsledku namietal výšku svojho podielu, vrátane vyrovnávacieho podielu z masy BSM; bolo zrejmé, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu ho napáda (výrok o určení ceny bytu a s ním súvisiaci výrok o výške vyrovnávacieho podielu), z akých dôvodov ho považuje za nesprávne (nízka cena) a čoho sa domáha (zvýšenia hodnoty vyrovnávacieho podielu) a nebolo potrebné zasielať výzvu na odstránenie väd odvolania . V zásade možno konštatovať, že nie je vylúčené to, aby sa odvolanie, ktoré malo predpísané náležitosti neskôr podrobnejšie skutkovo doplnilo, prípadne aby sa jeho právna argumentácia rozviedla, avšak je vylúčené, aby sa po uplynutí odvolacej lehoty rozširoval rozsah, v akom sa rozsudok napáda a uvádzali nové odvolacie dôvody, ktoré doposiaľ (v lehote na podanie odvolania) uplatnené neboli (obdobne aj rozsudok Najvyššieho súdu SR č. k. 1 ObdoV 96/2006-304 z 31. januára 2008).

7. Žalobca na odvolacom pojednávaní prezentoval nesúhlas s lehotou splatnosti vyrovnacieho podielu 6 mesiacov, ktorú považoval za neprimeranú, žiadal vyplatenie do 3 mesiacov a mal výhrady aj k tvrdeniu žalovanej, že nemá peniaze na jeho vyplatenie, keďže predala dom po rodičoch.

8. Žalovaná na odvolacom pojednávaní žiadala započítať v jej prospech úhradu úveru, ktorý žalobca prostredníctvom právneho zástupcu na pojednávaní pred súdom prvej inštancie uznal a s ktorou súhlasil, pričom súd prvej inštancie túto čiastku nevyporiadal. Uviedla, že sumu 5.000 eur vie previesť na účet žalobcu obratom a na požičanie zvyšnej sumy potrebuje rok.

9. Podľa § 143 Občianskeho zákonníka v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov, a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnenému nástupcovi pôvodného vlastníka.

10. Podľa § 150 Občianskeho zákonníka pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu, a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti.

11. S prihliadnutím na dôvody uvedené vyššie sa odvolací súd zaoberal posúdením dôvodnosti odvolacej argumentácie žalobcu uvedenej v odvolaní o neprimerane nízkej hodnote bytu napriek tomu, že na odvolacom pojednávaní z jeho strany rezonovala otázka lehoty splatnosti vyrovnávacieho podielu.

12. Z vykonaného dokazovania a obsahu spisu je zrejmé, že v čase trvania manželstva boli strany sporu spoločnými nájomcami predmetného družstevného bytu. Po zániku ich manželstva (právoplatne dňa 04.04.2017) rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. TO-6Pc-30/2016 zo dňa 24.02.2017, ktorým bolo manželstvo rozvedené, došlo aj k zániku BSM medzi stranami sporu. Následne žalovaná podala návrh na zrušenie práva spoločného nájmu bytu (dňa 29.06.2017), ktorému bolo vyhovené a žalovaná bola určená za výlučnú nájomníčku bytu. Keďže strany sporu boli ku dňu zániku manželstva spoločnými nájomcami družstevného bytu bolo potrebné vyporiadať hodnotu členského podielu. Súd prvej inštancie na základe zhodných návrhov právnych zástupcov strán sporu na pojednávaní dňa 20.09.2019 uznesením č.k. 6C/2/2019-58 zo dňa 20.09.2019 nariadil znalecké dokazovanie na určenie všeobecnej ceny garáže a hodnotu členského podielu bytu. Znalec M. I. v posudku stanovil cenu garáže sumou 9.655,83 eura a cenu bytu sumou 76.819,95 eura. Právny zástupca žalobcu v písomnom stanovisku k posudku výslovne uviedol, že nemá žiadne pripomienky a súhlasí s cenami uvedenými v posudku (č. I. 129). Ani žalovaná v priebehu ďalšieho konania nemala výhrady k posudku, rezonovala u nej len otázka celkovej sumy výplaty na vyrovnanie podielu žalobcovi, keď dôvodila tým, že by podiely vzhľadom na správanie sa žalobcu počas trvania manželstva nemali byť rovnaké a tiež tým, že nemá finančné prostriedky na vyplatenie jeho podielu viac ako sumou 20.000 – 25.000 eur. Žalobca pôvodne navrhol vypriadať aj vozidlá, u ktorých stanovil cenu, s ktorou žalovaná nesúhlasila a keďže k dohode strán nedošlo, podali súdu návrh na určenie ceny vozidiel Mercedes, Renault a Iveco znalcom. Súd ustanovil znalca M. P., ktorý posudok nevypracoval, pretože znalcovi neboli predložené doklady potrebné pre vypracovanie posudku a žalobca nezložil zálohu na znalecké dokazovanie. V priebehu ďalšieho konania bolo na návrh strán viackrát odročené pojednávanie za účelom uzatvorenia mimosúdnej dohody Na pojednávaní dňa 28.05.2021 žalobca prostredníctvom nového advokáta namietal cenu bytu určenú posudkom tvrdiac, že hodnota bytu je minimálne o tretinu vyššia. Žalovaná prostredníctvom advokáta zotrvala na stanovisku, že viac ako 25.000 euro nemôže vyplatiť žalobcovi, pretože viac peňazí nemá. Žalobca navrhol pre prípade, že nedôjde k dohode, vykonať ďalšie znalecké dokazovanie na určenie aktuálnej ceny nehnuteľností. K dohode nedošlo. Súd prvej inštancie uznesením č.k. 6C/2/2019-281 zo dňa 05.10.2021 nariadil ďalšie znalecké dokazovanie na určenie ceny garáže a hodnotu členského podielu bytu. Znalec v posudku cenu garáže stanovil na sumu 19.256,78 eura a cenu bytu na sumu 92.966,47 eura. Žalovaná vo vyjadrení k posudku uviedla, že nemá žiadne pripomienky (č. I. 331) ale je potrebné vychádzať z jej majetkových pomerov a jej schopnosti vyplatiť žalobcu. Zotrvala na sume výplaty 25.000 eur. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní dňa 20.04.2021 výslovne súhlasil s tým, aby sa pri vyporiadaní vychádzalo z cien uvedených v uvedenom znaleckom posudku. Na ďalšom pojednávaní 01.03.2023 žalobca prostredníctvom právneho zástupcu opätovne navrhoval uzatvorenie mimosúdnej dohody tak, aby garáž, vrátane exekúcie išli na jeho ľarchu, byt bol prikázaný do vlastníctva žalovanej, ktorá by žalobcov podiel vyrovnala vyplatením sumy 35.000 eur. Žalovaná naďalej trvala na vyplatení podielu sumou 25.000 eur. Na poslednom pojednávaní konanom dňa 23.06.2023 žalobca namietol cenu bytu s odôvodnením, že bol v rokoch 2012 – 2013 kompletne prerobený, nesúhlasil s výplatou podielu vo výške 25.000 eur. Uviedol, že ak žalovaná nemá finančné prostriedky na jeho vyplatenie, aby sa byt predal a hodnota bytu sa rozdelila na polovicu. Súd

prvej inštancie pri vypořiadaní BSM vychádzal z hodnoty bytu ku dňu 14.12.2021, zo sumy 92.966,47 eura určenej znaleckým posudkom znalca M. N. I..

13. V súvislosti s uvedeným odvolací súd považuje za potrebné poukázať na základnú procesnú povinnosť strany sporu, ktorou je povinnosť tvrdiť. Schopnosť strany sporu uniesť bremeno tvrdenia spolu s dôkazným bremenom je predpokladom pre úspech v spore. Nesplnenie povinnosti tvrdiť, má pre stranu sporu procesnoprávnu sankciu, a to v podobe prehry v spore. Prejaví sa v meritórnom rozhodnutí. Posúdenie otázky, ktorá strana sporu je povinná tvrdiť a aký je obsah jej povinnosti tvrdiť, teda kto a aké tvrdenia má uviesť, sa odvíja od hmotného práva. Strana sporu je povinná tvrdiť skutočnosti, ktoré sú na základe hmotného práva spôsobilé privodiť jej úspech v spore. Procesnej povinnosti strany sporu uviesť skutkové tvrdenia zodpovedá procesná povinnosť protistrany poprieť tvrdené skutočnosti.

14. Okruh rozhodujúcich skutočností, ktorých sa týkajú povinnosti tvrdenia a označenia dôkazov na preukázanie tvrdení, je daný hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer strán sporu. Táto norma zásadne určuje tak rozsah dôkazného bremena (okruh skutočností, ktoré musia byť preukázané), ako aj nositeľa dôkazného bremena. Dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností zaťažuje tú stranu, ktorá z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o tú stranu, ktorá tiež existenciu takýchto skutočností tvrdí. Nesplnenie tejto povinnosti bude mať za následok hodnotenie dôkazu v neprospech strany, ktorá vysvetľovaciu povinnosť nesplnila. Zároveň tiež platí, že uvedenú vysvetľovaciu povinnosť nemožno zamieňať s obrátením dôkazného bremena (rozsudok NS SR z 11. apríla 2017 sp. zn. 3 Cdo 2/2016). Na povinnosť tvrdenia nadväzuje povinnosť označiť dôkazy preukazujúce tvrdené skutočnosti. Pokiaľ sú tieto skutočnosti preukázané, žalobca uniesol tak bremeno tvrdenia, ako aj bremeno dôkazu.

15. Koncepcia Civilného sporového poriadku je založená na aktivite sporových strán, ktoré, ak chcú byť v konaní úspešné, musia uvádzať skutkové tvrdenia, ktoré preukážu dôkazmi. Hodnotenie dôkazov ako činnosť súdu, pri ktorej vykonané procesné dôkazy hodnotí z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Súd pri hodnotení dôkazov v zásade nie je obmedzovaný právnymi predpismi v tom, ako a s akým výsledkom má z hľadiska pravdivosti konkrétny dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa zásada voľného hodnotenia dôkazov, pričom každý dôkaz hodnotí jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti (§ 191 ods. 1 CSP), pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo v konaní najavo.

16. Odvolací súd s prihliadnutím na obsahu spisu, výsledky vykonaného dokazovania a posúdenie splnenia povinnosti žalobcu tvrdiť a na ňu nadväzujúcu povinnosť označiť dôkazy na preukázanie tvrdení o neprimerane nízkej hodnote bytu, z ktorej vychádzal súd prvej inštancie pri vypořiadaní BSM dospel k záveru, že žalobca neuniesol bremeno tvrdenia a ani dôkazné bremeno o vyššej cene bytu. Súd prvej inštancie vzhľadom na absenciu právne relevantných námietok žalovanej voči znalcom určenej cene bytu dôvodne pri vypořiadaní BSM pri hodnotení dôkazov opodstatnene vychádzal z hodnoty členského podielu bytu určenej znalcom sumou 92.966,47 eura. Žalovaná k výške vyrovnacieho podielu v odvolaní uviedla iba to, že mala vyplatiť žalobcovi podiel v sume 25.000 eur, pretože bolo potrebné do tohto podielu zahrnúť aj finančné plnenia, s ktorými žalobca súhlasil. Žalobca v priebehu konania vo vyjadreniach prostredníctvom právnych zástupcov nenamietal cenu bytu určenú ani prvým a ani druhým znaleckým posudkom, keď práve druhé znalecké dokazovanie bolo nariadené z podnetu jeho právneho zástupcu, ktorý argumentoval zvýšením cien nehnuteľností, s čím právny zástupca žalovanej súhlasil, keď zhodne navrhol nariadenie nového znaleckého dokazovania. Žalobca až v záverečnej reči, práve pre opakovaný nesúhlas žalovanej s výplatou sumy 25.000 eur navrhol predaj bytu podľa ocenenia realitnej kancelárie a rozdelenie výťažku na polovicu. Žalobca nenavrhol a ani nepredložil relevantný dôkaz pre potreby tohto konania, ktorého výsledkom nemohlo byť riešenie sporu predajom bytu, keďže strany sporu neboli ani spoločnými nájomcami ani spoluvlastníkmi bytu, pretože k bytu už bolo zrušené právo spoločného nájmu strán sporu a za ďalšieho nájomcu bola určená žalovaná, ktorá následne byt odkúpila do svojho výlučného vlastníctva. Požiadavky žalobcu na odpredaj bytu a rozdelenie rovným dielom, argumentačne opreté o náklady, ktoré vynaložil na byt počas trvania manželstva boli pre toto konanie bezvýznamné, preto ani nebol dôvod zisťovať cenu, za ktorú by bolo možné byt predať.

17. Žalobca ďalej v odvolaní uvádzal, že vozidla znehodnotila žalovaná a nechala si veci, ktoré sa jej hodia a jemu nechala „odpad“. Tieto dôvody odvolania vyhodnotil odvolací súd ako nespôsobilé privodiť zmenu, alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie. Žalobca (ani na výzvu súdu) jednak neuviedol, ako má súd v tomto smere rozhodnúť a jednak vozidlá boli súdom ustálené ako veci

bez hodnoty, čo potom nemalo žiadny vplyv na výšku podielu žalobcu, ktorému boli vozidlá prikázané do výlučného vlastníctva.

18. Následne sa odvolací súd zaoberal odvolacou argumentáciou žalovanej. Žalovaná v prvom rade namietala, že pri vyporiadaní súd nemôže obísť fakt, že vozidlá, ktoré boli predmetom BSM, mali na začiatku konania hodnotu cca 9.000 eur, ale pri vyporiadaní už nemali žiadnu hodnotu a výlučne vďaka žalobcovi majú nulovú hodnotu.

19. Odvolací súd vysporiadavajúc sa s uvedenou odvolacou námietkou žalovanej dáva primárne do pozornosti, že žalovaná v priebehu celého prvoinštančného konania tvrdila, že autá, ktoré sú predmetom tohto konania majú nulovú hodnotu (napr. jej vyjadrenie na pojednávaní konanom dňa 05.06.2020 - č. l. 157), keď žalobca najskôr s uvedeným tvrdením súhlasil, následne už nesúhlasil a bolo navrhnuté vykonanie znaleckého dokazovania ohľadom hodnoty aut. Znalecké dokazovanie však dokonané nebolo, pretože žalobca nezložil zábezpeku, resp. preddavok na trovy tohto dôkazu a znalcovi neboli predložené požadované doklady. Z uvedeného je teda zrejmé, že nebolo preukázané tvrdenie, že autá majú inú, ako nulovú hodnotu, z ktorého právneho záveru vychádzal správne i súd prvej inštancie. Nebolo preukázané ani tvrdeniu žalobkyne, že autá mali na začiatku konania hodnotu 9.000 eur, preto súd prvej inštancie správne vychádzal zo spočiatku zhodného skutkového tvrdenia strán sporu o ich nulovej hodnote. Možno preto konštatovať, že v konaní nebolo preukázané, že by autá patriace do BSM strán sporu mali inú hodnotu ako nulovú, keď žalobca nepreukázal jeho následné tvrdenia o vyššej hodnote týchto aut. Zároveň však odvolací súd nemôže súhlasiť s tvrdením žalovanej, že výlučne žalobca zodpovedá za znehodnotenie predmetných aut. Je tomu tak práve z dôvodu, že tak ako žalobca mohol zabezpečiť zachovanie stavu vozidiel, aj žalovaná bez ohľadu na skutočnosť, že nedisponuje vodičským oprávneným, objektívne mohla uvedené zabezpečiť. Nie je možné na ťarchu žalobcu pričítať údajné znehodnotenie aut, pretože tieto boli v BSM a ako žalobca, tak aj žalovaná disponuje rovnakými vlastníckymi oprávneniami, v rátane možnosti zabezpečenia svojho majetku pred jeho znehodnotením. Za bezdôvodné vyhodnotil odvolací súd i tvrdenie žalovanej, že tieto vozidlá slúžili žalobcovi na jeho podnikateľskú činnosť, pretože v konaní nebolo preukázané, že by nepatrili do BSM. Zároveň tieto znehodnotené vozidlá boli prikázané žalobcovi, tak ako sa žalovaná domáhala a neostali na jej ťarchu. Z uvedených dôvodov odvolací súd predmetnú námietku žalovanej vyhodnotil ako nedôvodnú.

20. Zároveň žalovaná uviedla, že súd prvej inštancie nemal rozdeliť podiely rovnako, pretože bolo potrebné zohľadniť skutočnosť, že ju žalobca neustále týral. Odvolací súd v súvislosti s tou odvolacou argumentáciou uvádza, že súd prvej inštancie postupoval v danom prípade správne (bod 27.1 a 27.2 odôvodnenia napadnutého rozhodnutia), keď skutočnosti, ktoré žalovaná uvádza neboli preukázané v takom rozsahu, aby bolo možné rozdeliť podiely strán ináč ako stanovuje § 150 Občianskeho zákonníka. Zároveň odvolací súd dopĺňa, že v priebehu konania žalovaná neprodukovala žiadne dôkazy preukazujúce skutočnosť, že by boli naplnené predpoklady § 150 Občianskeho zákonníka, ktoré by odôvodňovali priznať jej väčší podiel ako žalobcovi. V tejto súvislosti považuje odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie za správne.

21. Na rozdiel od vyššie uvedených odvolacích námietok žalovanej odvolací súd vzhliadol dôvody pre zmenu napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie práve v súvislosti s námietkou, že súd prvej inštancie jej z finančných prostriedkov, ktoré požadovala započítať, uznal len sumu 1.660,80 eura. Súd prvej inštancie žalovanej započítal ňou zaplatenú sumu zvyšku úveru po rozvoze manželstva, t. j. ku dňu 04.04.2017 v sume 1.660,80 eura. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že súd prvej inštancie túto sumu žalovanej správe započítal v jej polovici, t. j. 830,40 eura. Uvedený postup súdu prvej inštancie, keď žalovanej k jej ideálnemu podielu na mase BSM pričítal sumu 830,40 eura, ktorú sumu zas žalobcovi od jeho ideálneho podielu odčítal, je potrebné považovať za správny. Je tomu tak pretože napriek tomu, že žalovaná sumu 1.660,80 eura uhradila po zániku BSM, tak touto sumou uhradila pohľadávku z úveru, ktorý patril do BSM t. j. uhradila podiel na úvere žalobcu ako i svoj (1.660,80 eura : 2 = 830,40 eura). Ďalej odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie žalovanej započítal i sumu, ktorú požadovala v hodnote 518,55 eura + 24 eur = 542,55 eura), za platby ňou vykonané za správu garáže v BSM ako i iné platby, a s ktorým započítaním žalobca súhlasil v polovici (542,55 eura : 2 = 271,28 eura).

22. Odvolací súd sa však stotožnil s argumentáciou žalovanej v tom, že súd prvej inštancie jej nezapočítal platby v sume 1.284,42 eura, ktoré požadovala na pojednávaní konanom dňa 20.04.2022

a so započítaním ktorých žalobca v polovičnom rozsahu súhlasil. Ak súd prvej inštancie žalovanej tieto platby nezapočítal bolo potrebné, aby sa s uvedeným v odôvodnení napadnutého rozhodnutia vysporiadal, resp. relevantne zdôvodnil, prečo tak nevykonal. Práve na tomto mieste odvolací súd vzhliadol dôvod pre zmenu napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie, keď mal za to, že v konaní žalovaná žiadala započítať ňou uskutočnenú platbu v sume 1.284,42 eura s čím žalobca súhlasil, preto odvolací súd nevzhliadol žiadny dôvod, prečo tak súd prvej inštancie neučinil. Z vyššie uvedeného dôvodu odvolací súd započítal sumu 1.284,42 eura ($1.284,42 \text{ eura} : 2 = 642,21 \text{ eura}$) ako platbu žalovanej do masy BSM tak, že sumu vo výške 642,21 eura - ako polovicu (pričítal k ideálnemu podielu žalovanej na mase BSM a túto sumu zároveň odčítal od podielu žalobcu na mase BSM). Opätovne odvolací súd žalovanej započítal polovicu zo sumy ňou vyplatenéj v celkovej hodnote 1.284,42 eura na úroky a úver, ktorý bol v BSM.

23. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd uvádza, že do masy BSM v danom prípade patrí hodnota bytu v sume 92.966,47 eura ako i hodnota garáže v sume 19.256,78 eura, ktorá garáž bola pred tým tiež v BSM (uvedené nikto nerozporoval), ako i nehnuteľné veci (podľa tvrdení žalobkyne a súhlasného vyjadrenie právneho zástupcu žalobcu) v nulovej hodnote. Následne uvedenú masu BSM odvolací súd rozdelil na dva ideálne podiely strán sporu t. j. $112.223,25 \text{ eura} : 2 = 56.111,63 \text{ eura}$. K sume 56.111,63 eura ako ideálnemu podielu žalovanej bola pričítaná suma ňou realizovaných platieb (ku ktorým sa odvolací súd vyjadruje vyššie), a to sumu 830,40 eura, 271,28 eura, ako i sumu 642,21 eura. Ideálny podiel žalovanej teda predstavuje sumu 57.855,52 eura. Následne podiel žalobcu predstavuje sumu 56.111,63 eura, od ktorej je potrebné odčítať vyššie uvedené sumy, čo predstavuje sumu 54.367,74 eura. Ak teda žalovanej bol prikázaný byt, ktorého hodnota je v sume 92.966,47 eura a žalovanému hodnota garáže v sume 19.256,78 eura, žalovaná získala z masy BSM viac o sumu 35.110,96 eura ako žalobca. Z uvedeného dôvodu odvolací súd považoval za potrebné zmeniť rozhodnutie súdu prvej inštancie v tom, že žalovaná bude povinná žalobcovi zaplatiť sumu 35.110,96 eura titulom vypořádania BSM.

24. Záverom odvolací súd v súvislosti s odvolaním žalovanej a jej námietkou o tom, že súd prvej inštancie nerozhodol o jej oslobodení od súdnych poplatkov uvádza, že táto odvolacia námietka nie je relevantná, keďže súd prvej inštancie na jej žiadosť rozhodol o oslobodení od súdnych poplatkov po prvýkrát uznesením č. k. TO-6C/2/2019-76 zo dňa 02.10.2019, keď žalovanej priznal oslobodenie od platenia súdneho poplatku ako preddavku na trovy znaleckého dokazovania (ktoré jej následne napadnutým rozsudkom i odňal) a následne na podklade jej ďalšej žiadosti rozhodol o jej oslobodení od platenia súdneho poplatku za vypořádanie BSM v rozsahu 90 % uznesením č. k. TO-6C/2/2019-480 zo dňa 26.07.2023. Z vyššie uvedeného dôvodu odvolací súd toto odvolacie argumentáciu žalovanej vyhodnotil ako nedôvodnú.

25. Súd prvej inštancie určil žalobkyňi lehotu na vyplatenie vyrovnávacieho podielu žalobcovi 6 mesiacov, pričom odôvodnenie tejto lehoty v rozhodnutí absentuje. Odvolací súd ani z obsahu spisu nezistil, že by žalovaná požadovala dlhšiu lehotu na výplatu podielu žalobcu. S prihliadnutím na zákonné ustanovenie § 232 ods. 3 CSP a na vyjadrenie žalovanej o jej finančnej hotovosti v sume 5.000 eur, odvolací súd preto rozsudok v tejto časti podľa § 388 CSP zmenil a vyplatenie sumy 5.000 eur naviazal na lehotu 3 dní od právoplatnosti rozsudku a zvyšnú časť na lehotu 3 mesiacov od jeho právoplatnosti ako navrhol žalobca na odvolacom pojednávaní.

26. Odvolací súd považuje za potrebné dať do pozornosti, že rozhodnutie súdu ako orgánu verejnej moci nemusí byť totožné s očakávaniami a predstavami strany, ale z hľadiska odôvodnenia musí spĺňať parametre (limity) zákonného rozhodnutia (§ 220 ods. 2 CSP). Právo (strany) a povinnosť (súdu) na náležité odôvodnenie súdneho rozhodnutia vyplýva z potreby transparentnosti služby spravodlivosti, ktorá je esenciálnou náležitosťou každého jurisdikčného aktu (rozhodnutia). Rozhodnutie súdu musí uviesť presvedčivé a dostatočné dôvody, na základe ktorých je založené, pričom rozsah tejto povinnosti sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí sa posúdiť vo svetle okolností každej veci. Judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva teda nevyžaduje, aby na každý argument strany bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojom uznesení z 23. júna 2004 sp. zn. III. ÚS 209/04 vyslovil, že „Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Všeobecný súd však nemusí dať

odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia“. Odvolací súd v prípade potvrdenia rozsudku súdu prvej inštancie sa v princípe môže obmedziť na prevzatie odôvodnenia podaného súdom prvej inštancie (porovnaj rozsudok Helle proti Fínsku z 19. decembra 1997, sťažnosť č. 20772/92, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-VIII).

27. O trovách prvoinštančného konania strán sporu odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, 2 CSP a § 255 ods. 2 CSP. Odvolací súd v danom prípade uvádza, že každá zo strán sporu v rámci vyporiadania získala to, čo ňou bolo v zásade požadované, resp. strany sporu v konečnom dôsledku súhlasili s vyporiadanim hnutelných ako i nehnuteľných vecí tak ako boli v rámci vyporiadania BSM súdom prikázané tej ktorej strane. Samotná výška vyrovnávacieho podielu sa odvíjala od priznania vecí tvoriacej masu BSM súdom tej ktorej strane, preto stanovenie výšky vyrovnávacieho podielu (ako i s tým súvisiacej hodnoty bytu resp. vyrovnávacieho podielu), ktorého hodnota bola sporná, nemožno považovať ako skutočnosť majúcu relevantný vplyv na posudzovanie úspechu a neúspechu strany sporu. Je tomu tak z dôvodu, že hodnota vyrovnávacieho podielu zodpovedá objektívne tomu, o čo iný z bývalých manželov prikázaným veci v rámci vyporiadania súdom získal viac. K záveru ohľadom nepriznania nároku na náhradu trov prvoinštančného konania dospel odvolací súd z vyššie uvedeného dôvodu rešpektujúc pritom Nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 266/2022 z 23. júna 2022.

28. O trovách odvolacieho konania odvolací súd podľa § 396 ods. 1, 2 CSP a § 255 ods. 2 CSP rozhodol tiež tak, že žiadna zo strán konania nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, pričom zohľadnil dôvody vyššie uvedené, v rámci ktorých rozhodoval o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania. V odvolacom konaní mali čiastočný úspech obe procesné strany, žalovaná svojím odvolaním dosiahla čiastočné zníženie vyrovnávacieho podielu a žalobca zmenu lehoty na vyplatenie vyrovnávacieho podielu, preto odvolací súd v súlade s princípom všeobecnej spravodlivosti považoval za správne nepriznať žiadnej zo strán sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

29. Proti ostatným výrokom rozsudku neboli podané odvolania a keďže odvolací súd nezhliadol žiadne vady týkajúce sa procesných podmienok (§ 380 ods. 2 CSP), z dôvodu absencie odvolacích dôvodov výroky rozsudku súdu prvej inštancie o trovách znalečného a odňatí oslobodenia od platenia súdnych poplatkov žalobcovi ako vecne správne „v zásade potvrdil“, aj keď v danom konaní (o vyporiadanie BSM, ktoré je konaním podľa § 367 ods. 2 CSP) celý výrok rozhodnutia súdu prvej inštancie výslovne nepotvrdil, ale ako vecne správny prevzal do svojho rozhodnutia.

30. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).